

Rootsis valminud vaasid ja õlilambid.

taipasin, et põhjus oli loovate tegevuste puudumine. Hakkasin otsima. Kunstiõpetaja saatis meid klaasinäitusele ja mul tekkis klaasikunsti vastu sügavam huvi. Siis leidsin internetist EKA. Olin väga naiivne ja mul puudus selle õppeasutuse suhtes aukartus – lihtsalt läksin. Ema värises kodus, sest EKA oli kunagi olnud tema unistus. Veendusin järjest enam, et klaas on minu materjal.

Kas klaasipuhumine on füüsiliselt raske?

On. Sul on kuum, raske asi käes... Tundsin ennast esimest korda puhudes ikka väga vabalt, karjusin ja kutsusin teisi appi. Aga nad nägid, et ma saan hakkama, ja lõpetasin töö siiski ise. Klaasipuhumine on harjutamise asi, aga muidugi ei jaksa naine teha nii palju suuri esemeid päevas kui mees. Koolis vaatan imestusega, kuidas tüdrukud teevad väga kogukaid töid. Tegelikult on asi õigetes töövõtetes, mida peab lihtsalt harjutama. Klaasipuhujaks

sobib rahumeelne inimene. Konkreetne, iseloomuga ja samas tasakaalukas.

Ettekujutus klaasipuhumisest kui mehelikust alast vastab natuke tõele ka. Naised muutuvad pingil mehelikumaks, sest tehnika nõuab kiiret otsustusvõimet. Puhumise ajal ei ole mingit üleliigset viisakust. “Kulp siia,” öeldakse. Kõik toimub hästi kontsentreeritult. Klaasipuhumine on väga pingeline, inimesed lihtsalt on pingi peal teistsugused. Sinu käsutuses on ainult üks hetk, mille vältel saad tööd teha. Keraamiku moodi tööd kõrvale panna ja natuke puhata ei ole võimalik. Kõigel peab silma peal hoidma, objekti tehnilisele teostusele lisaks ka klaasi temperatuuril. Vastasel juhul võib tunni aja töö luhta minna – pinged löövad sisse ja ese puruneb.

Kas sa oma tooteid müüd?

Ei raatsi veel, kuigi olen hakanud vaatama, et võiks kodus natuke ruumi teha. Tellimustöid olen muidugi müünud. Aga samas

Kateriin Järvakandi klaasistuudios.